

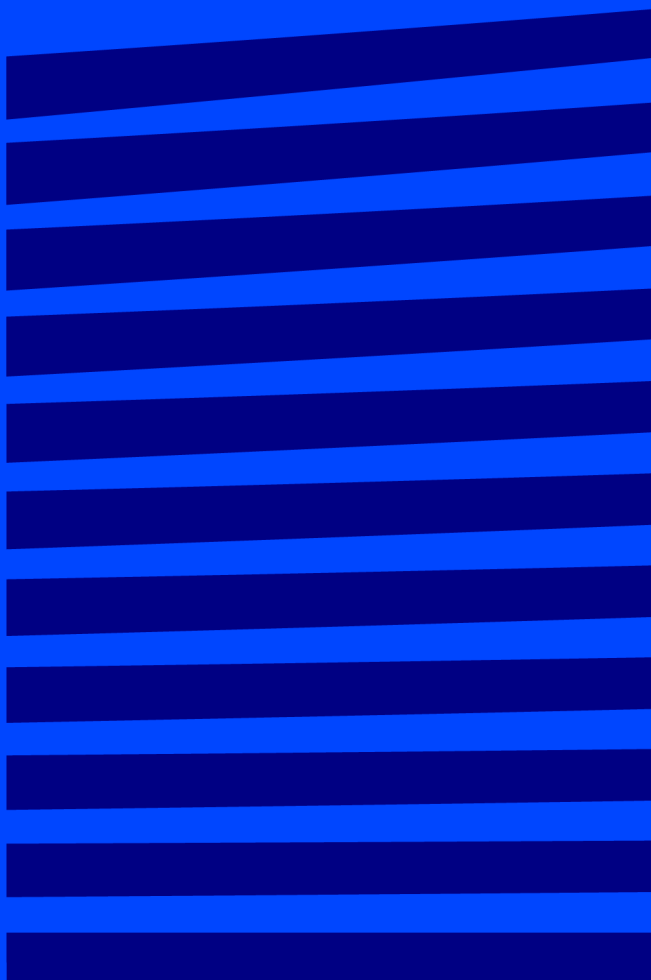

EUROPAS VAL

POLITISKA RIKTLINJER FÖR NÄSTA EUROPEISKA KOMMISSION 2024–2029

Ursula von der Leyen

Kandidat till posten som ordförande för Europeiska kommissionen

Strasbourg
18 juli 2024

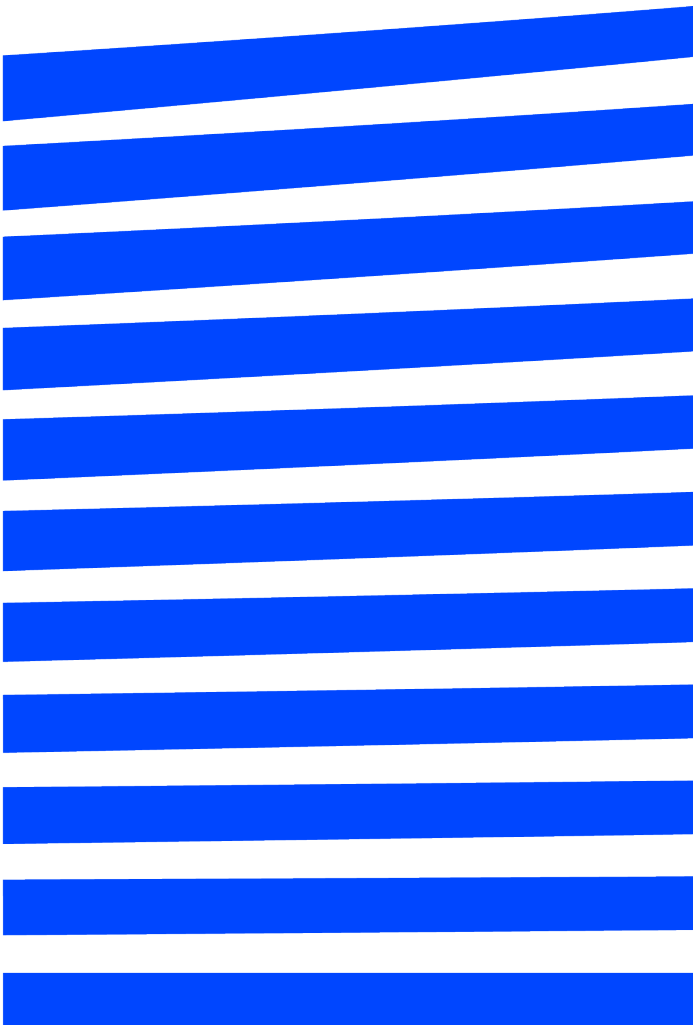

EUROPAS VAL

POLITISKA RIKTLINJER FÖR NÄSTA EUROPEISKA KOMMISSION 2024–2029

Ursula von der Leyen

Kandidat till posten som ordförande för Europeiska kommissionen

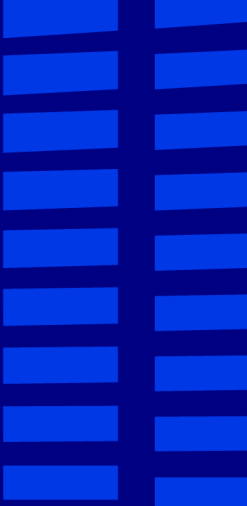
EUROPAS VAL

Att kampanja i hela Europa inför årets val till Europaparlamentet var en påminnelse om vad som gör vår union till vad den är: nästan 500 miljoner människor med så olikartade kulturer, komplexa historier och olika perspektiv samlas samtidigt för att uttrycka vad de vill med en hel union bestående av 27 länder. Genom att rösta bidrar de också till att bygga upp en gemensam europeisk identitet – allt förenat genom vår rika och mångsidiga kultur. Detta är Europas största styrka. **Det gör Europa till något mer än en konstruktion eller ett projekt. Europa är vårt hem: unikt i sin sammansättning och förenat i mångfalden.**

Både ett rekordstort antal förstagångsväljare och de som har röstat i varje EU-val uttryckte sina förhoppningar och strävanden om en sundare och mer välmående framtid. Men de pekade också på att vi befinner oss i en tid av oro och osäkerhet. Européerna hyser verkliga tvivel om och farhågor inför den instabilitet och osäkerhet vi står inför – till exempel levnadsomkostnader, boendekostnader, företagande och migration. Om vår säkerhet hemma och om krigen i Ukraina och Mellanöstern. De oroar sig också för att Europa ofta inte handlar tillräckligt snabbt, kan vara för avlägset eller för betungande.

Alla dessa förväntningar och farhågor är verkliga och legitima och måste bemötas. Jag anser därför **att det är mycket viktigt att den demokratiska kärnan i Europa håller**. Men för att denna kärna ska kunna hålla måste den möta de allvarliga problem och utmaningar som människor ställs inför i vardagen. Att inte göra det skulle leda till motvilja och polarisering som bereder mark för dem som torgför förenklade lösningar men i själva verket vill destabilisera våra samhällen.

Detta är bakgrunden till något som är en tid av omvälvande förändringar – för vårt samhälle, för vår säkerhet, för vår planet och för vår ekonomi. Förändringstakten kan vara svindlande och för vissa kan den leda till en känsla av saknad för den värld som var och oro för den värld som kommer.

Allt detta i förening med konsekvenserna av politiska val och händelser i en alltmer konfliktfylld värld skapar en turbulent och potentiellt omvälvande period för Europa. Riskerna är verkliga, och ansvaret är allvarligt.

Europa står nu inför ett vägval.

Ett val att antingen möta den osäkra omvärlden på egen hand. Eller förena våra samhällen och enas kring våra värderingar.

Ett val att vara beroende, att låta splitet försvaga oss. Eller att vara djärva i våra ambitioner och självständiga i vårt handlande och samarbeta med våra partner runt om i världen.

Ett val att strunta i nya realiteter eller i förändringstakten. Eller vara klarsynta om omvärlden och de faktiska hoten runt omkring oss.

Ett val att låta extremister och eftergiftsmänniskor råda. Eller se till att våra demokratiska krafter förblir starka.

Min åsikt är att vår tids största utmaningar – som säkerhet, klimatförändringar och konkurrenskraft – endast kan lösas med förenade krafter. **Våra hot är för stora för att hanteras individuellt. Våra möjligheter är för stora för att gripas ensamma.**

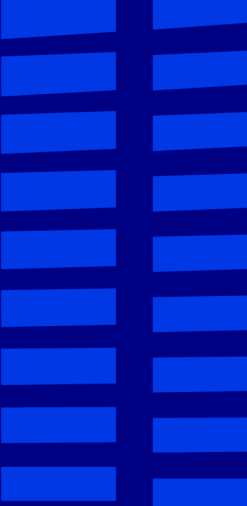
Därför anser jag att Europa måste välja sitt bästa alternativ: enighet.

Detta bygger på en djup övertygelse om att det endast är Europa som kan möta våra generationsutmaningar i denna instabila omvärld – oavsett om det gäller att stödja Ukraina så länge det behövs, skydda vår planet, verka för social rättvisa, försvara demokratin, stödja människors utkomst, industrier och jordbrukare eller leda de tekniska genombrott som kommer att forma världen under resten av det här århundradet.

De senaste fem åren har Europa visat vad man kan uppnå när man gör det tillsammans. När Europa är snabbt och använder sin storlek och styrka – som vi gjorde när vi skaffade vacciner för varje medlemsstat samtidigt. När Europa är djärvt och ambitiöst – som vi gjorde med den gröna och den digitala omställningen och vår återhämtningsplan NextGenerationEU. När Europa står enat – som vi gjort till stöd för Ukraina, frihet och demokrati i de mörkaste och svåraste tiderna.

Det är dags för Europa att kollektivt axla ansvaret igen.

Detta är ett delat ansvar för alla europeiska väljare, men också för alla som fylkas under EU-flaggan i Kiev, Chisinau, Tbilisi och på västra Balkan – liksom de som manar till en europeisk framtid på gatorna i städerna i vår union och i vår världsdal. Vi måste förbereda oss för denna framtid – genom att stödja alla kandidatländer på

deras meritbaserade väg till vår union och genom att rusta vår union inför framtiden med nödvändiga reformer.

Den union vi väljer kan inte förenklas till en fråga med bara två svar: mer eller mindre Europa. I dessa tider **behöver vi en union som är snabbare och enklare, som är mer fokuserad och enad och ger bättre stöd till människor och företag.** Vi behöver en union som griper in där den tillför ett mervärde och där vi alla förenar våra krafter med ett tydligt mål och ett kollektivt uppdrag – EU-institutioner, nationella och regionala myndigheter, den privata sektorn, arbetsmarknadens parter, medborgarna och det civila samhället.

Vi har uträttat mycket tillsammans de senaste fem åren, till exempel den europeiska gröna given, NextGenerationEU, migrations- och asylpakten och den europeiska pelaren för sociala rättigheter. **Vi måste och kommer att hålla fast vid alla våra mål, även dem i den europeiska gröna given.**

Vi måste nu fokusera på att genomföra det vi har kommit överens om, samarbeta nära med alla berörda parter och koncentrera oss på våra stora utmaningar. Därför vill jag slå fast en rad avgränsade gemensamma mål för 2030 och senare med tydliga delmål och resultat på följande prioriterade områden:

Försvar och säkerhet. Hållbart välstånd och konkurrenskraft. Demokrati och social rättvisa. Ledande i världen med resultat i Europa.

De här politiska riktlinjerna är vår plan för europeisk styrka och enighet. Prioriteringarna här bygger på mitt samråd med och de gemensamma idéer som diskuterats med de demokratiska krafterna i Europaparlamentet samt på Europeiska rådets strategiska agenda 2024–2029. De utgör inte något uttömmande arbetsprogram utan syftar till att vara vägledande för vårt gemensamma arbete.

De kommande fem åren blir avgörande för Europas plats i världen under de kommande fem årtiondena. De avgör om vi ska forma vår egen framtid – eller om vi låter den formas av händelsernas gång eller av andra aktörer.

I en värld av stridigheter och osäkerhet är jag övertygad om att Europa måste välja att hålla samman och våga tänka och handla stort. För att leva upp till arvet från gårdagen, ge resultat i dag och rusta en starkare union för morgondagen.

Detta är drivkraften bakom de här riktlinjerna och allt jag vill arbeta med, tillsammans med Europaparlamentet och medlemsstaterna de kommande fem åren.

En ny plan för Europas hållbara välbefinnande och konkurrenskraft

Europa har alltid varit en världsdelen för industri, näringsliv och innovation som omdanats sig självt genom industriella och tekniska revolutioner, global konkurrens och föränderliga samhällen.

Denna styrka beror till stor del på vår unika sociala marknadsekonomi, som ger Europa många fördelar framför konkurrenterna.

Men det finns fortfarande alltför många strukturella tjuvbromsar på vår konkurrenskraft. Våra företag verkar i en turbulent värld med mer illojal konkurrens, högre energipriser, kompetens- och arbetskraftsbrist och svårigheter att få tillgång till nödvändigt kapital.

Vi har själva på nära håll sett riskerna med beroendeförhållanden och känsliga leveranskedjor, till exempel med medicinska produkter under pandemin, Putins energiutpressning och Kinas monopol på råvaror som är nödvändiga för batterier och chip.

Världen befinner sig i en kapplöpning som avgör vem som blir först med att uppnå klimatneutralitet och först utvecklar den teknik som kommer att forma den globala ekonomin under årtionden framöver.

Europa har inte råd att hamna på efterkälken och förlora sin konkurrensfördel i den här kapplöpningen – och kan inte heller låta strategiska sårbarheter förbli blottade.

Vi har mycket att bygga vidare på – som massiva investeringar i ren och digital teknik i NextGenerationEU och den strategi för suveränitet som stats- och regeringscheferna enades om i Versailles.

Vi har många styrkor som ger oss konkurrensfördelar, exempelvis forskare och universitet i världsklass, blomstrande småföretag

och en stabil miljö som bygger på rättsstatsprincipen och lika villkor.

Men med tanke på utmaningarnas och möjligheternas storlek måste vi nu gå mycket snabbare och mycket längre fram för att trygga konkurrenskraft, välbefinnande och rättvisa. Jag kommer också att utgå från Mario Draghis rapport om konkurrenskraft i detta arbete.

Vi behöver en ny europeisk plan för välbefinnande:

- *förenkling för företagen och fördjupning av den inre marknaden,*
- *en ren industriell giv för utfasning av fossila bränslen och billigare energi,*
- *forskning och innovation i centrum för ekonomin,*
- *ökad produktivitet genom spridning av digital teknik,*
- *enorma investeringar i hållbar konkurrenskraft,*
- *åtgärder mot kompetens- och arbetskraftsbristen.*

Förenkla för företagen

EU:s inre marknad är avgörande för vår konkurrenskraft. Den gör det möjligt för varor, tjänster, pengar och människor att röra sig fritt, öppnar marknader och gör livet lättare för människor, företag och investerare.

Men den kan göra ännu mer. Vi behöver en **ny dynamik för att färdigställa den inre marknaden** inom sektorer som tjänster, energi, försvar, finans, elektronisk kommunikation och digital teknik. Det låter våra företag – särskilt de små och medelstora – expandera och ta vara på marknadens potential.

Jag anser att vi behöver **ett nytt upplägg för konkurrenspolitiken**: bättre anpassat till våra gemensamma mål och mer tillmötesgående för företag som expanderar på världsmarknaderna, utan att göra avkall på lika villkor för alla. Detta bör återspeglas i hur vi bedömer fusioner så att innovation och resiliens beaktas fullt ut.

Vi kommer att se till att konkurrenspolitiken håller jämna steg med föränderliga globala marknader och undviker att koncentration på marknaden driver upp priser eller sänker kvaliteten på varor och tjänster för konsumenterna.

De 24 miljoner små och medelstora företagen i EU skapar arbetstillfällen av hög kvalitet som är förankrade i lokalsamhällena. Men de ställs tillsammans med de större företagen fortfarande inför alltför mycket krångel.

Vi måste göra det enklare och snabbare att driva företag i EU.

Jag kommer att göra snabbhet, samstämmighet och förenkling till viktiga politiska prioriteringar i allt vi gör.

Varje kommissionär ska få i uppdrag att minska de administrativa bördorna och förenkla genomförandet: mindre krångel och rapportering, mer tillit, bättre tillämpning och snabbare tillståndsgivning.

De ska föra regelbundna **dialoger om genomförandet** med de berörda parterna för att se hur genomförandet bäst kan anpassas till förhållandena ute på fältet.

De ska samarbeta med en vice ordförande för genomförande, förenkling och kontakter mellan institutionerna för **att stresstesta hela EU:s regelverk**.

På grundval av detta tänker vi lägga fram förslag för att **förenkla, konsolidera och kodifiera lagstiftningen** för att undanröja överlappningar och motsägelser och samtidigt upprätthålla höga krav.

Vi ska också ta itu med det lapptäcke av nationella bestämmelser som gör det mer komplicerat att göra affärer i olika EU-länder. Vi tänker göra det lättare för innovatörer att lyckas genom att minska kostnaderna för misslyckanden.

För att stödja detta tänker jag föreslå en ny EU-omfattande rättslig status för att **hjälpa innovativa företag att växa**. Detta ska ske i form av ett så kallat ”28:e system” som ska låta företag att dra nytta av enklare, harmoniserade regler på vissa områden.

Vi måste också bli bättre på att stödja företag vars storlek och finansieringskapacitet inte kan jämföras med stora företag. De blir ofta måltavla för uppköp av utländska företag som vill eliminera dem som framtida konkurrenter.

Vi tänker införa **den nya kategorin ”små midcap-företag”** och bedöma om befintlig lagstiftning som gäller för storföretag är för betungande eller oproportionerlig eller hindrar deras konkurrensutveckling.

Framtidens lagstiftning måste också förenklas och utformas efter småföretagens behov i en anda av subsidiaritet. Detta ska bland annat ske genom en **ny kontroll för små och medelstora företag och konkurrenskraft** för att undvika onödiga administrativa bördor och upprätthålla höga krav.

Men bättre lagstiftning måste vara en gemensam uppgift – med alla EU-institutioner och hela lagstiftningsprocessen involverade – hela vägen från förslag och ändringsförslag till antagande.

Därför tänker jag föreslå ett förnyat **interinstitutionellt avtal om förenkling och bättre lagstiftning** så att alla EU-institutioner bedömer konsekvenserna av och kostnaderna för de egna ändringsförslagen på samma sätt.

För att vi gemensamt ska kunna hålla ett öga på **efterlevnaden och genomförandet** tänker jag också be varje kommissionär att utarbeta en årlig lägesrapport för sina respektive Europaparlamentsutskott och rådskonstellationer.

En ren industriell giv

Vi har gjort historiska framsteg med högt satta klimatmål och har visat att vi framgångsrikt kan minska våra utsläpp och samtidigt få ekonomin att växa.

Vi måste och kommer att hålla fast vid de mål vi satt upp i den europeiska gröna given.

Klimatkrisen ökar i snabb takt. Det finns också ett lika akut behov av att fasa ut fossila bränslen och samtidigt industrialisera vår ekonomi.

Vi måste fokusera på att **genomföra den befintliga rättsliga ramen fram till 2030** – på det enklaste, rättvisaste och mest kostnadseffektiva sättet.

Vi behöver en ny ren industriell giv för konkurrenskraftiga industrier och bra jobb under mandatperiodens första 100 dagar.

Vårt fulla fokus kommer att ligga på att **stödja och skapa rätt förutsättningar för att företagen** ska nå våra gemensamma mål. Det betyder att vi måste förenkla, investera och garantera tillgång till billig, hållbar och trygg försörjning med energi och råvaror.

Detta banar väg för det **utsläppsminskningmål på 90 % fram till 2040** som vi tänker föreslå att lagfästa i den **europeiska klimatlagen**. I varje steg kommer vi att samarbeta med näringslivet, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.

Vi kommer att lägga fram en **rättsakt om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin** för att stödja industrier och företag under omställningen.

Detta ska styra investeringar till infrastruktur och industri, särskilt i energiintensiva sektorer. Den ska stödja europeiska pionjär-

marknader för utveckling, produktion och spridning i industrin av ren teknik. Dessutom ska tillhörande planering, upphandling och tillståndsgivning påskyndas.

Vi måste sänka energikostnaderna för företag och hushåll.

Tack vare EU:s ingripanden produceras rekordmycket förnybar energi, som stod för 50 % av EU:s elproduktion det senaste året. Beroendet av rysk fossil gas minskade avsevärt och energibesparingar minskade den totala förbrukningen.

Mycket återstår dock att göra. Vår energi-marknad måste fungera bättre för att driva ned priserna så att konsumenterna kan dra nytta av de lägre produktionskostnaderna för ren energi.

Vi kommer att fortsätta att sänka energipriserna genom att fasa ut fossila bränslen mer, stärka gemensam upphandling av bränslen och utveckla den styrning som krävs för en verklig **energiunion**.

Vi kommer att bygga ut och prioritera investeringar i infrastruktur och teknik för ren energi.

Här ingår förnybar energi och koldioxidsnål teknik, nätinfrastuktur, lagringskapacitet och transportinfrastruktur för infångad koldioxid. Vi tänker också investera i energieffektivitet, digitalisering av energisystemet och utbyggnad av ett vätgasnät.

Dessutom måste vi använda vår marknadsstyrka och storlek för att trygga försörjningen. Därför kommer jag att föreslå att vi aktiverar och utvidgar vår **mekanism för aggregerad efterfrågan** till att omfatta inte bara naturgas utan även vätgas och kritiska råvaror.

Vi kommer att arbeta med nya **partnerskap för ren handel och rena investeringar** för att bidra till att trygga försörjningen av råvaror, ren energi och ren teknik från hela världen.

För att föregå med gott exempel **vill jag att EU förblir ledande i internationella klim-**

attförhandlingar, med utgångspunkt i de senaste EU-initiativen om globala frågor som metan, koldioxidprissättning och globala mål för förnybar energi och energieffektivitet.

Vi avser att lägga fram vår **globala klimat- och energivision** inför partskonferensen COP30 i Brasilien 2025. Vi tänker också intensifiera vår **gröna diplomati** och samarbeta mer med länder utanför EU om externa aspekter av vår politik.

För att uppnå klimatmålen måste vi också göra det lättare för människor att byta till mer hållbara alternativ. Det gäller särskilt rörlighet. Men det är fortfarande för svårt för många resenärer att ta tåget över gränserna. Man bör kunna använda öppna boknings-system för att köpa transeuropeiska resor från flera olika leverantörer, utan att förlora rätten till ersättning eller kompensationsresor.

Därför tänker vi lägga fram ett förslag till **förordning om gemensam digital bokning** så att resenärer i EU kan köpa en enda biljett på en enda plattform och få passagerarrättigheter under hela resan.

För att uppnå klimatneutralitet till 2050 kommer det att krävas ett brett spektrum av innovativ teknik inom exempelvis mobilitet och energi. Som exempel kan nämnas att klimatneutralitetsmålet för bilar 2035 skapar förutsägbarhet för investerare och tillverkare. För att komma dit krävs en teknikneutral strategi där e-bränslen ingår, genom en begränsad ändring av förordningen under den planerade översynen.

En mer cirkulär och resilient ekonomi

Arbetet med att fasa ut fossila bränslen i vår ekonomi är en del av vår fortsatta omställning till ett mer hållbart produktions- och konsumtionsmönster där vi behåller resursernas värde i ekonomin längre.

Detta är målet för en ny **rättsakt om den cirkulära ekonomin**, som ska bidra till efterfrågan på sekundära material och en inre marknad för avfall, särskilt kritiska råvaror.

Vi tänker lägga fram ett nytt **paket om den kemiska industrin**, som ska förenkla Reach och skapa klarhet om evighetskemikalier (PFAS).

Vi måste göra vår ekonomi mer resilient och mindre beroende av omvärlden.

Detta är särskilt viktigt inom **hälso- och läkemedelssektorn**. EU har drabbats av allvarliga brister på medicintekniska produkter och läkemedel, där antibiotika, insulin, smärtstillande medel och andra produkter har blivit särskilt svåra att införskaffa.

Därför avser vi att föreslå en **rättsakt om kritiska läkemedel** för att minska beroendet inom kritiska läkemedel och ingredienser, särskilt för produkter där det bara finns några få tillverkare eller leverantörländer.

Detta ingår i arbetet med att färdigställa den **europiska hälsounionen** med diversifierade leveranskedjor, tillgång till de mest avancerade behandlingarna, mer motståndskraftiga hälso- och sjukvårdssystem och strategiska lager av viktiga läkemedel. Vi måste fortsätta vårt arbete mot antimikrobiell resistens.

Vi kommer också att intensifiera vårt arbete med **förebyggande vård**, särskilt för psykisk hälsa på bl.a. arbetsplatsen, hjärt- och kärlsjukdomar samt behandling av degenerativa sjukdomar och forskning om autism. Här är det tänkt att den framgångsrika planen mot cancer ska vara förlaga.

Vi måste också göra mer för att skydda våra hälso- och sjukvårdssystemers säkerhet, som i allt högre grad är utsatta för cyberattacker och utpressningsprogram. För att förbättra hotspårning, beredskap och krishantering avser jag att föreslå en **europisk handlingsplan för cybersäkerhet för sjukhus och vårdgivare** under de första 100 dagarna av mandatperioden.

Ökad produktivitet genom spridning av digital teknik

Europas konkurrenskraft hämmas av lägre produktivitet än i de direkta globala konkurrenterna. Avgörande för detta är otillräcklig spridning av digital teknik, vilket påverkar vår förmåga att använda teknik för att utveckla nya tjänster och affärsmodeller.

Vi tänker börja med att fokusera på genomförandet och efterlevnaden av de rättsakter om digital teknik som antogs under den förra mandatperioden. Teknikjättarna måste ta sitt ansvar för sin enorma systemstyrka i samhället och ekonomin. Vi har börjat att aktivt tillämpa rättsakten om digitala tjänster och rättsakten om digitala marknader. Vi ska **intensifiera vår kontroll av efterlevnaden** under den kommande mandatperioden.

Vi tänker komplettera detta genom att hantera utmaningarna med **e-handelsplattformar** så att konsumenter och företag gynnas av lika villkor som bygger på verkningfulla tull-, skatte- och säkerhetskontroller och normer för hållbarhet.

Att nå våra digitala mål – och bygga upp en verklig digital inre marknad – vore helt omvälvande för vår produktivitet och konkurrenskraft.

Vi avser att öka våra investeringar i nästa våg av spjutspetsteknik, särskilt superdatorer, halvledare, sakernas internet, genomik, kvantdatorer och rymdteknik.

Genom **rättsakten om artificiell intelligens (AI)** är EU redan ledande när det gäller att göra AI säkrare och mer tillförlitlig och ta itu med riskerna med missbruk av AI-teknik.

Vi måste nu koncentrera oss på att bli världsledande inom AI-innovation.

Under de första 100 dagarna ska vi säkerställa tillgång till ny, skräddarsydd superdatorkapacitet för nystartade AI-företag och för AI-industrin genom ett **AI-fabriksinitiativ**.

Tillsammans med medlemsstaterna, näringslivet och civilsamhället tänker vi också utarbeta en **strategi för AI-tillämpningar** för att främja nya industriella användningsområden för AI och förbättra tillhandahållandet av en rad olika offentliga tjänster som hälso- och sjukvård.

Därför tänker jag föreslå att det inrättas ett **uropeiskt råd för AI-forskning** där vi kan samla alla våra resurser på ungefär samma sätt som CERN.

För att stödja utvecklingen av AI och annan spjutspetsteknik måste **EU ta vara på potentialen hos data**.

Tillgång till data är inte bara viktigt för konkurrenskraften – sektorn står för nästan 4 % av EU:s BNP – men är också avgörande för produktivets- och samhällsinnovationer som individanpassad medicin och energibesparingar.

Alltför många företag i EU har dock svårt att få tillgång till de data de behöver – medan stora utländska teknikföretag använder europeiska data i sin verksamhet.

Samtidigt som vi upprätthåller höga krav på dataskydd tänker vi stödja företagen genom att förbättra öppen tillgång till data, särskilt för att hjälpa små och medelstora företag att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter.

Europa behöver en datarevolution.

Därför ska vi lägga fram en **strategi för en europeisk dataunion**. Strategin bygger på befintliga dataregler med en förenklad, tydlig och enhetlig rättslig ram för företag och förvaltningar så att de kan dela data på ett smidigt sätt och i stor skala, samtidigt som höga krav på integritet och säkerhets följs.

Forskning och innovation i centrum för ekonomin

EU:s konkurrenskraft och dess ställning i kapplöpningen mot en ren och digital ekonomi är beroende av att en ny era av uppfinningar och nyskapande inleds. Därför behöver forskning, innovation, naturvetenskap och teknik sättas i centrum för ekonomin.

Vi kommer att **öka våra forskningsanslag** för att fokusera mer på strategiska prioriteringar, på banbrytande grundforskning och disruptiv innovation samt på vetenskaplig spetskompetens.

Därför planerar vi att utvidga Europeiska forskningsrådet och Europeiska innovationsrådet.

EU måste också ligga i framkant med ny vetenskap, teknik och industri; den koppling som gör den här teknikrevolutionen snabbare och mer omdanande.

Jag vill att EU tar vara på potentialen i bioteknikrevolutionen. Bioteknik – med stöd av AI och digitala verktyg – kan bidra till att modernisera hela vår ekonomi, från jord- och skogsbruk till energi och hälsa.

För att göra det lättare att få ut bioteknik från laboratoriet till fabriken och sedan ut på marknaden avser vi att 2025 föreslå en ny **européisk biotekniklag**.

Detta ska ingå i en vidare **strategi för europeisk biovetenskap** för att se hur vi kan stödja vår gröna och digitala omställning och utveckla högvärdig teknik.

För att vara innovationsledande måste vi skapa rätt förutsättningar för forskare att utvecklas. Detta innebär att tillhandahålla den infrastruktur och de innovativa laboratorier de behöver för att testa och utveckla idéer genom **nya offentlig-privata partnerskap**, t.ex. gemensamma företag.

Detta innebär också att attrahera nya begåvningar och få de bästa begåvningarna att stanna här i EU. Därför vill jag stärka samarbetet mellan forskningsinstitutioner,

högskolor och näringsliv, särskilt genom att stärka våra **universitetsallianser**.

Turboladdning av investeringar

Det här ska bli en investeringskommission.

Vi måste frigöra den finansiering som behövs för den gröna, digitala och sociala omställningen. Vi kommer att maximera de offentliga investeringarna och mobilisera och minska riskerna för privat kapital i nära samarbete med **Europeiska investeringsbanken**.

De här investeringarna kan inte finansieras enbart med offentliga medel. Om kapitalmarknadsunionen färdigställs skulle det kunna attrahera investeringar på ytterligare 470 miljarder euro per år.

Vi måste vara mer ambitiösa med att ta itu med bristen på privat kapital och våra fortfarande alltför små marknader.

Innovativa europeiska företag och uppstarts-företag ska inte vara tvungna att söka sig till USA, Asien eller andra marknader för att finansiera sin expansion. De borde kunna hitta det de behöver för att växa även här i EU.

Därför kommer vi att föreslå **risk- absorberande åtgärder** för att göra det lättare för affärsbanker, investerare och riskkapital att finansiera snabbväxande företag.

För att frigöra kapital och säkerställa lika villkor tänker vi se över vårt regelverk för att ta itu med hinder som begränsar den mängd europeiskt kapital som finns tillgängligt för att finansiera innovation.

Och vi kommer att ta itu med fragmenteringen av våra finansmarknader, som leder till att 300 miljarder euro per år av de europeiska familjernas besparingar flödar från EU till utländska marknader.

Därför kommer vi att utveckla förslaget i Enrico Letta-rapporten och lägga fram ett förslag till **en europeisk spar- och investeringsunion**, där bank- och kapitalmarknad-

erna ingår. Detta bidrar till att utnyttja den enorma mängden privata besparingar i EU till investeringar i innovation och den rena och digitala omställningen.

Utöver privat sparande i EU är våra befintliga finansiella instrument på kapitalmarknaden viktiga för att attrahera besparingar från hela världen, eftersom varumärket EU står för en mycket säker tillgång med attraktiv avkastning.

Vi måste också bli bättre på att utnyttja offentlig upphandling – som står för 14 % av EU:s BNP.

Om offentlig upphandling blir 1 % effektivare skulle det spara 20 miljarder euro om året. Och det här är ett av de viktigaste verktygen för att utveckla innovativa varor och tjänster och skapa pionjärmarknader för ren och strategisk teknik.

Därför tänker jag föreslå att **direktivet om offentlig upphandling ska ses över**. Då blir det möjligt att ge företräde åt europeiska produkter vid offentlig upphandling i vissa strategiska sektorer. Det bidrar till att ge det bästa EU-mervärdet för våra medborgare liksom försörjningstrygghet för kritiska tekniklösningar, produkter och tjänster. Det ska också modernisera och förenkla våra regler för offentlig upphandling, särskilt med tanke på nystartade företag och innovatörer i EU.

När det gäller offentlig finansiering och offentliga investeringar är den första prioriteringen att de medel som finns tillgängliga via NextGenerationEU och den nuvarande budgeten tas i anspråk.

Om vi blickar framåt behöver den rena industriella givna göra det möjligt för oss att investera mer tillsammans i ren och strategisk teknik och i energiintensiva industrier. Morgondagens rena och toppmoderna teknikindustri måste skapas i EU.

Därför tänker jag föreslå en ny europeisk konkurrenskraftsfond som en del av förslaget till ny, utökad budget under nästa fleråriga budgetram.

Fonden ska investera i strategisk teknik som AI, rymdteknik, ren teknik och bioteknik så att vi utvecklar strategisk teknik och tillverkar den här i EU. Och fonden ska garantera att vi använder styrkan i vår budget för att mobilisera och minska riskerna med privata investeringar i våra gemensamma mål.

Den europeiska konkurrenskraftsfonden ska stödja **viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse** så att EU kan använda sin kollektiva styrka och kollektivt investera i ambitiösa gemensamma projekt – vilket redan har gjorts i mindre skala med batterier, vätgas och mikroelektronik.

Jag kommer att **göra viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse enklare och snabbare** att finansiera och starta. Förslag om den första omgången gemensamma projekt ska läggas fram i början av 2025.

Ta itu med kompetens- och arbetskraftsbristen

EU behöver en radikal förändring av ambitionsnivå och insatser – för alla kompetensnivåer och för alla typer av utbildning. Det är viktigt både för människors karriärer och framtidsutsikter och för EU:s konkurrenskraft.

Därför kommer vi att inrätta en **kompetensunion** med fokus på investeringar, vuxenutbildning, livslångt lärande, kompetensbevarande och erkännande av olika typer av utbildning för att människor ska kunna arbeta i hela EU.

Avgörande för detta är att **integrera livslångt lärande i utbildning och karriärer** och stödja lärarnas utbildning och karriärmöjligheter.

Vi kommer att fokusera på att förbättra grundläggande färdigheter och föreslå en **strategisk plan för utbildning inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik**. Målet är att ta itu med den oroväckande försämringen av

resultaten och bristen på kvalificerade lärare inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik. Dessutom bör fler flickor och kvinnor styras till utbildningar och karriärer inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik.

Det är också viktigt att yrkesutbildningen får den framträdande plats den förtjänar. Den förbereder människor för arbete och ger dem den kompetens som företagen söker. Därför tänker jag föreslå en **uropeisk strategi för yrkesutbildning** för att bland annat öka antalet personer med en yrkesexamen på gymnasienivå.

I en snabbt föränderlig ekonomi måste vi vara mer lyhörda för företagens behov. Vi kommer att **stärka och lägga om kompetensfinansieringen** i EU:s budget så att den blir bättre kopplad till arbetsmarknaderna och mer inriktad på sektorer som är avgörande för den gröna och den digitala omställningen.

Vi måste se till att vi drar nytta av all kompetens av hög kvalitet oavsett var och hur den inhämtats. Därför fortsätter vi arbetet med europeiska examina och därför tänker vi lägga fram ett **initiativ för kompetensportabilitet** så att kompetens som inhämtats i ett land erkänns i ett annat land.

En ny era för EU:s försvar och säkerhet

”Världsfreden kan inte upprätthållas utan konstruktiva insatser mot hotande faror.”

Den första meningen i Schuman-deklarationen är kvintessensen av Europas historia. Den är ett eko av vårt förflutna – präglad av krig, splittring och några av de värsta konflikter som världen någonsin har upplevt.

Fred i Europa har aldrig varit något självfallet, men alla illusioner krossades när Putin anföll Ukraina.

De vidriga och obarmhjärtiga angreppen på barnsjukhus, energiinfrastruktur och andra civila mål visar hur långt Ryssland är berett att gå under Putin.

Ukraina kämpar för Europas värden, demokrati och frihet. Vår kollektiva ståndaktighet måste vara lika fast som utmaningen är gigantisk.

Den bästa investeringen i europeisk säkerhet är att investera i Ukrainas säkerhet. EU:s ekonomiska, politiska och militära stöd måste upprätthållas så länge det behövs.

Vi kommer att använda alla instrument som står till buds, bland annat via den europeiska fredsfaciliteten, och arbeta med allt från omedelbara behov till framtida **återuppbyggnad** via Ukrainafaciliteten.

Om de senaste åren har varit en abrupt påminnelse om hur bräcklig freden är har de också varit en tankeväckare för Europa när det gäller att förse sig med resurser för att försvara och skydda sig och avskräcka potentiella motståndare. Detta är än mer överhängande eftersom vi upplever en allt mer splittrad och osäker värld där Europa inte kan ta någonting för givet.

Vi kommer att granska all vår politik med säkerheten som rättesnöre. Vi kommer att planera för scenarier som vi hoppas aldrig kommer att inträffa – men vi kan inte ta risken att vara oförberedda eller alltför optimistiska.

Förverkliga den europeiska försvarsunionen

De senaste åren har avslöjat kroniska underinvesteringar i vår militära kapacitet och ineffektivt använda medel.

För att sätta detta i perspektiv ökade EU:s sammanlagda försvarsutgifter från 1999 till 2021 med 20 %. Under samma period ökade Rysslands försvarsutgifter med nästan 300 %, medan Kinas ökade med nästan 600 %. Samtidigt är våra utgifter alltför splittrade och olikartade, samt utan europeisk förankring. Vi måste ändra på detta.

Vårt arbete under de kommande fem åren kommer att inriktas på att bygga upp en verklig **europeisk försvarsunion**.

Medlemsstaterna kommer alltid att ha ansvaret för sina egna trupper, i allt från militärdoktrin till utplacering, men det finns mycket som EU kan göra för att stödja och samordna insatserna för att stärka grundvalarna för försvarsindustrin, innovationerna och den inre marknaden.

För att bidra till samordningen av detta arbete på europeisk nivå kommer jag att utse en **försvarskommissionär**, som kommer att samarbeta med nästa utrikesrepresentant och vice ordförande i enlighet med fördraget.

För att utforma den nya strategin och identifiera våra investeringsbehov kommer vi gemensamt att lägga fram en **vitbok om det europeiska försvarets framtid** under mandatperiodens första 100 dagar.

En central del av detta arbete kommer att vara att stärka partnerskapet mellan EU och Nato. Vi kommer att fortsätta att utvidga vårt samarbete med Nato till att omfatta alla hot, inbegripet nya cyber- och hybridhot eller faror kopplade till rymdteknik, och stärka vårt transatlantiska partnerskap.

I en tid av upprustning är den främsta prioriteringen att avsevärt öka investeringarna.

Framsteg har gjorts, men försvarsbudgetarna används fortfarande främst på nationell nivå. En bråkdel av utrustningsutgifterna i Europa går till gemensam EU-upphandling. Och den stora majoriteten av medlemsstaternas försvarsinköp görs fortfarande från länder utanför Europa.

Vi måste satsa mer, på ett bättre vis och tillsammans.

För det första har vi det akuta behovet av att återuppbygga, komplettera och omvandla nationella väpnade styrkor – enligt medlemsstaternas definition.

Vi kommer att **bygga upp Europeiska försvarsfonden**, och investera i avancerad försvarskapacitet på kritiska områden, t.ex. stridsinsatser till sjöss, mark- och luftstrider, liksom en rymdbaserad resurs för tidig varning och cyberförsvar.

För det andra måste vi investera mer i vår försvarsindustri. Vi kommer att **stärka programmet för den europeiska försvarsindustrin** för att uppmuntra till gemensam upphandling för att ta itu med EU:s mest kritiska kapacitetsbrister.

Vi kommer att skapa en verklig **inre marknad för försvarsrelaterade produkter och tjänster**, öka produktionskapaciteten och främja gemensam upphandling.

För det tredje måste vi slå samman våra resurser och bemöta våra gemensamma hot genom olika **flaggskeppsprojekt inom ramen för den europeiska försvarsunionen**. Dessa bör inriktas på de största

gemensamma och gränsöverskridande hotbilderna.

I samarbete med medlemsstaterna och i nära samordning med Nato kommer vi att föreslå ett antal försvarsprojekt av gemensamt europeiskt intresse, med början i ett **europeiskt luftförsvar och cyberförsvar**.

Vi kommer att se till att dessa viktiga projekt är öppna för alla och vi kommer att använda alla verktyg som står till buds – såväl rättsliga, som finansiella – för att se till att de utformas, byggs och sprids på europeisk mark så snart som möjligt.

Våra ambitioner måste matchas med investeringar.

Olika incitament för privata försvarsinvesteringar är en start. Jag kommer att samarbeta med Europeiska investeringsbanken så att den kan bidra till att finansiera och **minska riskerna vid gemensamma försvarsprojekt** och försvarsinnovationer.

Detta kräver europeiska investeringar i nästa fleråriga budgetram. Men vi kommer också att lägga fram förslag som svarar på akuta behov av försvarsinvesteringar.

En beredskapsunion

Förutom att bygga upp vår kapacitet behöver Europa också en **ny ambition när det gäller kris- och säkerhetsberedskap**.

Vi kommer att arbeta med **unionens strategi för krisberedskap**, inspirerad av den rapport om EU:s civila och militära beredskap som senare i år kommer att presenteras av Finlands förra president Sauli Niinistö.

Som en del av detta kommer vi att fokusera på att ytterligare **stärka vår cyberförsvarskapacitet**, samordna nationella cyberinsatser och säkra vår kritiska infrastruktur – framför allt genom att utveckla en pålitlig europeisk cyberförsvarsindustri.

Europa behöver också en gemensam strategi för att förebygga och förbereda sig på andra

nya former av hotbilder, särskilt sådana som är kopplade till kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet (CBRN-säkerhet).

Med utgångspunkt i arbetet inom myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser kommer vi att lägga fram en ny strategi för att stödja **medicinska motåtgärder mot hot mot folkhälsan**, t.ex. sådana som är kopplade till CBRN-säkerhet, inbegripet gemensam upphandling och lagerhållning.

Vi måste också arbeta med **integrerad avskräckning**. Med detta i åtanke kommer vi att stärka vår **strategiska strategi för sanktioner** för att se till att vi kan reagera flexibelt på nya hot. Vi kommer att undersöka hur vår sanktionsram mot cyberattacker kan utvidgas och hur ett nytt sanktionssystem mot hybridattacker som är riktade mot EU och dess medlemsstater skulle kunna fungera.

Ett tryggare och säkrare Europa

En av de mest grundläggande rättigheterna är rätten att känna sig trygg – var vi än befinner oss och oavsett när det är på dygnet. Men den organiserade brottsligheten i Europa ökar. Detta skadar liv, företag och hela ekonomier, samtidigt som det fyller brottslingarnas och gängens fickor.

Det får inte finnas några gömställen för organiserad brottslighet i Europa – varken fysiskt eller digitalt.

Jag kommer att föreslå **en ny europeisk strategi för inre säkerhet**. Detta kommer att bidra till att säkerställa att säkerhetsfrågor integreras i EU:s lagstiftning och politik.

Vi måste förse brottsbekämpande myndigheter med lämpliga och aktuella verktyg för laglig tillgång till digital information, samtidigt som de grundläggande rättigheterna skyddas.

De flesta kriminella grupper är verksamma i mer än tre EU-länder och navigerar ständigt mellan den fysiska och den digitala världen. Vi kommer att fokusera på att upplösa kriminella högrisknätverk och deras huvudmän, bland annat genom att se över de nuvarande reglerna om organiserad brottslighet.

Jag kommer att föreslå att **Europol ska bli en verkligt operativ polismyndighet** och mer än fördubbla dess personal över tid. Detta bör åtföljas av en förstärkt tillsyn och ett förstärkt mandat. Vi måste stärka dess kapacitet att stödja nationella brottsbekämpande organ.

Vi måste också se till att dessa brottslingar ställs inför rätta. En förstärkning av den **europeiska arresteringsordern** kommer att ge de rättsliga myndigheterna möjlighet till närmare samarbete för att bidra till detta.

Vi måste också överväga på vilka områden **Europeiska åklagarmyndigheten** kommer att behöva större befogenheter för att undersöka gränsöverskridande grov brottslighet, särskilt sådan korruption som påverkar unionens medel och som medlemsstaterna inte kan hantera på egen hand.

Denna hårdare brottsstrategi kommer att vara särskilt viktig när det gäller den ökande narkotikahandeln i Europa, som fortfarande är orsak till personliga tragedier och finansierar annan brottslig verksamhet.

Vi kommer att lägga fram en **ny europeisk handlingsplan mot narkotikahandel** i samarbete med partner för att stänga rutter och affärsmodeller. Detta kommer att stödja en bredare **europeisk hamnstrategi** där fokus ligger på säkerhet, konkurrenskraft och ekonomiskt oberoende, med utgångspunkt i arbetet inom den europeiska hamnalliansen.

Den senaste tidens ökning av terroristattacker är också en påminnelse om att hotet från

organiserade nätverk – eller de ensamvargar de inspirerar – inte har försvunnit.

Det är dags för en **ny agenda mot terrorism** för att ta itu med nya och framväxande hot, såsom onlinedimensionen eller det föränderliga globala säkerhetslandskapet, och att inta en kraftfullare hållning när det gäller finansiering av terrorism och bekämpning av radikaliserings.

Slutligen bör vår gemensamma säkerhetsstrategi inriktas på ett nytt **EU-system för kritisk kommunikation** som ska användas av offentliga myndigheter med ansvar för säkerhet och trygghet. Detta kommer att vara en del av vårt arbete med att förbättra det dagliga operativa samarbetet i kampen mot terrorism och brottslighet och för att rädda liv i nödsituationer.

Starkare gemensamma gränser

Miljontals människor rör sig varje dag över Europas gränser till lands och havs för affärer, arbete, studier eller turism. Vi måste göra våra gränser säkrare och flexibla. Människor vill känna sig trygga utan att behöva vänta för länge.

Vi kommer att göra EU till världens mest avancerade resmål, med en **fullt fungerande europeisk digital gränsförvaltning**.

Men vi måste också göra våra gränser säkrare för att förhindra olagliga inresor och skydda EU mot uppkomsten av hybridhot och andra säkerhetshot.

Under de senaste åren har Europa uppmanats att reagera på trycket vid sina gränser – oavsett om det gäller Lampedusa eller Polens gräns mot Belarus, och allt från Baltikums och Finlands gränser till Kanarieöarna, Cypern och så vidare.

Vid varje tillfälle har vi kunnat reagera, och vid varje tillfälle har vi stärkt våra gränser. Men vi behöver en starkare och smidigare strategi.

Vi kommer att arbeta utifrån en **integrerad gränsförvaltningsstrategi**. Vi kommer att stärka Frontex, särskilt genom att förse Frontex med den senaste tekniken för övervakning och lägesbild samt med egen utrustning och personal för att se till att Frontex under alla omständigheter kan skydda våra gränser med en stark styrning och full respekt för de grundläggande rättigheterna.

För att möjliggöra detta kommer jag att föreslå en **tredubbling av antalet anställda inom europeiska gräns- och kustbevakningen** till 30 000.

Vi kommer inte att visa någon tolerans mot dem som hotar säkerheten vid våra gränser och våra medborgare med hybridattacker. Fientliga aktörer som driver människor över EU:s yttre gränser i politiska syften bör erkännas som ett hot mot vår säkerhet och bör bestraffas.

Vi kommer också att göra mer för att samarbeta med länder utanför EU i fråga om gränssäkerhet, särskilt genom att utveckla en **EU-strategi för viseringspolitik** för att bättre säkra gränserna och hantera migrationen.

Slutligen är det av yttersta vikt för gränssäkerheten att säkerställa ett **fullständigt och fullt fungerande Schengenområde** med fri rörlighet. Detta kommer att göra det möjligt för oss att ta bort de återstående kontrollerna vid de inre gränserna.

Bulgarien och Rumänien har visat sin kapacitet när det gäller gränsförvaltning och återvändande. De är redo och bör ha full nytta av Schengenområdet.

Rättvisa och fasthet när det gäller migration

Migrationen är en utmaning för EU som måste bemötas med en europeisk lösning.

Därför var det så viktigt att vi genomför **migrations- och asylpakten**.

Pakten kommer att hjälpa oss att skydda människor, säkra våra gränser, säkerställa rättvisa och effektiva förfaranden och hantera migrationen på ett ordnat sätt med solidaritet i centrum.

Vårt gemensamma fokus kommer att ligga på att **genomföra alla delar av pakten**, och vi kommer att öka stödet till medlemsstaterna för att se till att de har den sakkunskap, operativa och finansiella kapacitet som de behöver för att omsätta rättsliga åtaganden i praktiken, bland annat genom investeringar i vår nästa långtidsbudget.

Genomförandet av pakten är en dynamisk process och inte enbart en engångsåtgärd. Vi behöver en **europaisk migrations- och asylstrategi** för att utforma vår framåtblickande vision och anpassa oss till framtida utmaningar.

Vi kommer att lägga fram en **ny gemensam strategi för återvändande**, med en ny rättslig ram för att påskynda och förenkla processen, säkerställa att återvändanden kan ske på ett värdigt sätt, digitalisera ärendehantering och säkerställa att beslut om återvändande erkänns ömsesidigt i hela Europa.

Vi kommer att fortsätta att utveckla **strategiska förbindelser rörande migration och säkerhet** med länder utanför EU, särskilt ursprungs- och transitländer.

Som en del av en **ny pakt för Medelhavsområdet** kommer vi att utveckla våra befintliga strategiska partnerskap och arbeta för nya partnerskap med tydliga ansvarsområden och resultat. Vi kommer att arbeta på områden av gemensamt intresse, det gäller allt från investeringar i utbildning och infrastruktur, samt ekonomin i stort, till talangpartnerskap och lagliga vägar. Vi kommer att intensifiera vårt arbete kring återvändande, förebygga olaglig migration

och bekämpa människosmuggling. Jag kommer att säkerställa ökad öppenhet gentemot Europaparlamentet när det gäller sådana avtal.

Vi kommer också att ytterligare reflektera över nya sätt att bekämpa olaglig migration, samtidigt som vi respekterar internationell rätt och säkerställer hållbara och rättvisa lösningar för migranterna själva.

Europa har alltid uppfyllt sina internationella åtaganden tidigare – och kommer alltid att göra det. **Vi kommer alltid att respektera de mänskliga rättigheterna** och kommer att se till att de som har rätt att stanna kan göra det och kan få det stöd som behövs för att integreras i samhället.

Varje liv som förloras i Medelhavet är ett liv för mycket. Vi behöver starkare samordning av räddningsinsatser, även i samarbete med angränsande tredjeländer, och ökad övervakningskapacitet för Frontex.

Vi kommer aldrig att acceptera att smugglare och människohandlare är de som bestämmer vem som kommer till Europa och under vilka omständigheter. **Människosmugglare och människohandlare får aldrig gå ostraffade.**

Vi kommer att krossa deras affärsmodell genom att samarbeta med internationella partner i den globala alliansen för att motverka smuggling av migranter och vidta kraftfulla åtgärder mot Europas underjordiska ekonomi.

Vi kommer att agera för att se till att migranter inte utnyttjas på vår arbetsmarknad och att de har goda arbetsvillkor. Vi kommer att störa och lagföra förövarna med hjälp av en ”följ pengarna”-strategi för att komma åt olagliga vinster, bland annat genom ökat samarbete när det gäller förverkande av tillgångar. Vi kommer att **stärka Europols kapacitet** på detta område.

Denna rättvisa och målmedvetna strategi för migrationshantering kommer att göra det möjligt för oss att öppna **lagliga vägar**.

Vi kommer att stödja medlemsstater och företag när det gäller **laglig migration utifrån kompetensbehoven i våra ekonomier och regioner**. Vi kommer att

bidra till att matcha tredjelandsmedborgares kompetens med olika luckor på den europeiska arbetsmarknaden, och vi kommer att göra det lättare att locka till sig rätt talanger genom harmoniserade regler för erkännandet av kvalifikationer.

Stödja människor, stärka våra samhällen och vår samhällsmodell

Livskvaliteten i Europa är unik. Den utgör både en konkurrensfördel för vår ekonomi och en grundpelare i vårt samhälle som säkerställer att ingen lämnas utanför.

De senaste årens kriser har dock slagit direkt mot många europeers livskvalitet. Det handlar om alltifrån levnadsomkostnader, kostnader för boende och energi till skäliga inkomster, och om splittring och bristande jämlikhet i våra samhällen.

I takt med att våra samhällen och ekonomier fortsätter att förändras – och förändras allt snabbare – måste vi rikta in våra insatser på att slå vakt om och förbättra vår unika livskvalitet. Vi måste få tillbaka sammanhållningen i vårt samhälle och se till att det fungerar för alla genom att erbjuda lika möjligheter och sysselsättning av god kvalitet.

Det är något som ingår i vårt sätt att leva i Europa. Och det är något vi ständigt måste arbeta för.

Social rättvisa i den moderna ekonomin

En förutsättning för vårt sätt att leva är det skydd och de möjligheter som vi erbjuds genom vår samhällsmodell och vår sociala marknadsekonomi.

Det är därför det är så viktigt att principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter blir verklighet i hela vår union och att detta sker med respekt för varje lands samhällsmodell.

Vi behöver driva på arbetet på områden där det krävs ökade framsteg, och ramen för detta arbete kommer att vara en ny

handlingsplan för att förverkliga den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Handlingsplanen ska omfatta initiativ för att titta närmare på hur digitaliseringen påverkar arbetslivet i fråga om till exempel AI-förvaltning, distansarbete och de effekter en kultur med ständig uppkoppling har på människors psykiska hälsa. Nya arbetsformer får inte leda till färre rättigheter och jag kommer att föreslå att vi inför en ”rätt att koppla ner”.

Människor och deras arbeten måste alltid stå i centrum för vår sociala marknadsekonomi, även när våra industrier och ekonomier genomgår en förändring. Vi måste säkra **en rättvis omställning för alla.**

Därför kommer jag att lägga fram **en färdplan för sysselsättning av hög kvalitet** som ska utarbetas tillsammans med arbetsmarknadens parter. Den kommer att främja skäliga löner, goda arbetsvillkor, utbildning och rättvisa övergångar på arbetsmarknaden för arbetstagare och egenföretagare, i synnerhet genom att utöka kollektivförhandlingarna.

Vi kommer dessutom att **väsentligt öka anslagen i den kommande långtidsbudgeten för att finansiera en rättvis omställning.**

Detta kommer att ingå i vårt förnyade åtagande att stärka dialogen mellan arbetsmarknadens parter i Europa i en tid av ekonomisk och social förändring. Tillsammans med de europeiska fackföreningarna och arbetsgivarorganisationerna kommer vi i början av 2025 att lägga fram en **ny pakt för en europeisk arbetsmarknadsdialog.**

Detta kommer att vara ett led i vårt arbete för att hjälpa människor att få tillgång till det grundläggande skydd och de grundläggande tjänster som de behöver, men vi kommer samtidigt att angripa orsakerna till fattigdom genom **EU:s första strategi för fattigdomsbekämpning någonsin**.

Vi kommer i detta sammanhang att stärka barngarantin för att genom utbildning, hälso- och sjukvård och annan grundläggande samhällsservice förhindra och motverka socialt utanförskap.

Vi måste omgående vidta åtgärder för att komma till rätta med den bostadskris som drabbar som miljontals familjer och unga människor.

Den andel av hushållens inkomster som går till boende har ökat dramatiskt. Hyror och bostadspriser stiger kraftigt. Det finns också ett betydande och växande underskott på investeringar i subventionerade bostäder och bostäder till skälig kostnad.

För att hjälpa medlemsstaterna att hantera dessa problem kommer jag att utse en kommissionär att ansvara för bostadsfrågor, och jag kommer att lägga fram den första **EU-planen någonsin för bostäder till skälig kostnad**.

Planen kommer att titta närmare på strukturella drivkrafter, innehålla en strategi för bostadsbyggande, erbjuda tekniskt stöd till städer och medlemsstater och fokusera på investeringar.

Vi kommer tillsammans med Europeiska investeringsbanken att skapa en **européisk plattform för investeringar i hållbara bostäder till skälig kostnad** för att locka ökade privata och offentliga investeringar.

Som ett omedelbart första steg kommer vi att föreslå att likviditeten på marknaden ska förbättras genom att medlemsstaterna ska få fördubbla sina planerade sammanhållnings-

politiska investeringar i bostäder till skälig kostnad.

Vi kommer även att se över våra statsstödsregler för att möjliggöra bostadsstöd, framför allt till energieffektiva bostäder till skälig kostnad och subventionerade bostäder.

Av central betydelse i detta sammanhang är en snabb och effektiv utrullning av **Sociala klimatfonden**, som i synnerhet kommer att ge stöd till renoveringar och främja utbudet av energieffektiva bostäder till skälig kostnad.

För fyra år sedan lanserade jag initiativet **Nya europeiska Bauhaus**, som sammanför hållbarhet med inkludering och skäliga kostnader, och kreativitet med innovation. Nu utökar vi denna gemenskap.

Vi måste även ta oss an andra ojämlikheter som äventyrar sammanhållningen i våra samhällen. Vi kommer att **angripa orsakerna till den demografiska förändringen** och anpassa oss till den nya verkligheten. Under de kommande åren kommer Europa att ställas inför flera utmaningar. Det handlar om pensioner, samhällsservice och arbetskraftsbrist, men även om hållbara offentliga finanser och om skillnader mellan generationer och regioner.

Vi kommer att försöka öka deltagandet på arbetsmarknaden, särskilt bland kvinnor och unga människor, minska regionala skillnader, så att människor kan bo kvar i sina hemregioner, och hjälpa unga föräldrar att hitta en bra balans mellan arbete och privatliv.

Regionerna kommer även i fortsättningen att ha en framskjuten plats i vårt arbete.

Vi behöver en **starkare sammanhållnings- och tillväxtpolitik** som sätter regionerna i centrum. Den måste utformas tillsammans med myndigheterna på nationell, regional och lokal nivå. Vi kommer att angripa regionala och sociala skillnader och se till att

alla medborgare har en konkret **rätt att bo kvar** på den plats de kallar hemma.

Vi kommer i detta sammanhang att behöva mobilisera reformer och investeringar för att bygga upp det som krävs för att ett samhälle ska leva och utvecklas: samhällsservice och privat verksamhet, utbildning och kompetens, transport och digital konnektivitet.

Och vi kommer att ta hänsyn till de **särskilda ekonomiska och sociala utmaningarna för öar** när det gäller till exempel bostäder, transporter, vattenförvaltning och avfallshantering. Vi kommer även att fortsätta ta oss an utmaningarna i de yttersta randområdena.

Få tillbaka sammanhållningen i våra samhällen och stödja våra unga

En av de slutsatser som kan dras av det senaste valet till Europaparlamentet är att det finns en oro i samhället som orsakar splittring och gör det möjligt för extremister att spela på människors rädsla.

Vi kommer att arbeta för att skydda rättigheterna för personer som tillhör minoriteter i Europa.

Vi måste även se till att de beslut som fattas i dag inte skadar framtida generationer, och verka för ökad solidaritet och fler kontakter mellan människor i olika åldrar. För att leda detta arbete kommer jag att utse en kommissionär som bland annat ska ansvara för **rättvisa mellan generationerna**.

Vi måste få tillbaka sammanhållningen i våra samhällen – genom utbildning, stöd till unga och genom att bygga vidare på det vi har gemensamt som européer.

Vi kommer att **stärka Erasmus+** – även i fråga om yrkesutbildning – så att fler människor kan dra nytta av detta program. Detta är helt avgörande för att människor ska kunna vidareutbilda sig, skapa gemensamma

erfarenheter och få en bättre förståelse för varandra.

Detta kommer att ingå i ett mer omfattande åtagande att ge unga människor mer frihet och ansvar i våra samhällen och demokratier.

Den nya kommissionen kommer att gå i bräschen för detta arbete.

Jag kommer att be samtliga kommissionärer att organisera sina första årliga **ungdomspolitiska dialoger under de första 100 dagarna** av mandatperioden. Dessa dialoger ska hållas årligen.

Jag vill se till att unga människor kan göra sina stämmor hörda och bidra till att forma vår framtid.

Därför kommer jag att inrätta **ordförandens ungdomsråd**, med unga människor från alla medlemsstater, för att ge mig råd i frågor som är viktiga för deras jämnåriga och vara ett bollplank för de idéer som kommissionen tar fram.

Jag tror att en av våra största utmaningar under detta årtionde är att **skydda barns och unga människors psykiska hälsa**, framför allt på nätet.

De tidiga barnåren och tonåren är helt avgörande för hjärnans utveckling och personlighetsutvecklingen, och barn i den åldern är känsliga för de skadliga effekterna av sociala medier och överdriven skärmtid. Vi måste föra en öppen och evidensbaserad diskussion om denna fråga. Vi kommer därför att genomföra en **EU-omfattande undersökning av sociala mediers allmänna effekter på måendet**.

Vi kommer att angripa de oetiska metoder som tillämpas av onlineplattformar genom att vidta åtgärder mot **beroendeframkallande design av onlinetjänster**, såsom ändlös skrollning, automatisk uppspelning eller ständiga push-notiser. Vi kommer även att ta krafttag för att bekämpa den växande trenden

av övergrepp på nätet genom att anta **en handlingsplan mot nätmobbning**.

Vi kommer slutligen att fokusera på det som utgör grunden för vårt europeiska sätt att leva: vår kultur och vår historia. Jag vill göra det lättare för människor – särskilt för de yngre generationerna – att ta del av vårt rika och mångskiftande **kulturarv**.

En jämlikhetsunion

För fem år sedan startade vi arbetet med att bygga upp en jämlikhetsunion. Jag är stolt över de historiska framsteg som gjorts. Men för alltför många människor är jämlikhet ännu inte en realitet. Vi måste fortsätta att göra mer för att alla, oavsett vilka de är, ska kunna leva, utvecklas och utöva ledarskap.

Jag kommer därför att ge en **kommissionär med ansvar för jämlikhetsfrågor** i uppdrag att ta fram en uppdaterad jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer och en ny strategi mot rasism för perioden efter 2025.

Vi kommer att fortsätta att **intensifiera vårt dagliga arbete för jämställdhet mellan kvinnor och män**. Det här är ett område där vi har gjort historiska framsteg – till exempel genom att få in fler kvinnor i styrelser och säkerställa transparens i lönesättning. Men vi ser också djupt oroande tendenser – det handlar om alltifrån mord och våld riktat mot kvinnor till hinder för kvinnor att gå vidare i sin karriär eller att utbilda sig.

För att stärka vårt engagemang kommer vi att föreslå en **ny jämställdhetsstrategi för perioden efter 2025**. I den kommer vi att staka ut vår plan för att stärka kvinnors rättigheter över hela linjen, genom att bekämpa genusrelaterat våld och ge kvinnor makt och inflytande i politiken och på arbetsmarknaden, i hela EU och i alla EU-institutioner.

Jag stöder slutligen idén om en **färdplan för kvinnors rättigheter**, som vi kommer att lägga fram på internationella kvinnodagen nästa år.

Slå vakt om vår livskvalitet: livsmedelstrygghet, vatten och natur

Avgörande för livskvaliteten i Europa är att vi har en tryggad försörjning av lokala livsmedel som är rimligt prissatta och av hög kvalitet. **Jordbruket är en central del av vårt sätt att leva i Europa – och det måste det förbli.**

Det är tack vare våra nio miljoner jordbruksföretag – och den jordbruksbaserade livsmedelssektorn överhuvudtaget – som Europa har världens mest hälsosamma och högkvalitativa livsmedel. Detta är en strategisk tillgång och innebär att Europa har en avgörande roll för livsmedelstryggheten globalt.

Pressen på våra jordbrukare och vår landsbygd ökar. Det handlar om klimatförändringarnas effekter, illojal global konkurrens, högre energipriser och bristen på unga jordbrukare som kan ta vid, men också om svårigheter att skaffa kapital. Jordbrukarna gör samtidigt enorma ansträngningar att bidra till den gröna omställningen genom att bland annat anamma naturbaserade lösningar.

Jag vill fortsätta att samarbeta med jordbrukare, beslutsfattare, civilsamhället, intressenter och medborgare, så att vi kan bygga upp ett konkurrenskraftigt och motståndskraftigt jordbruk och livsmedelssystem.

Detta var skälet till att jag kallade till en strategisk dialog om jordbruket som inom kort kommer att utmynna i en rapport. Jag kommer med utgångspunkt i dess rekommendationer att under de första 100 dagarna lägga fram en **vision på jordbruks- och livsmedelsområdet** för hur vi ska säkra vårt jordbruks långsiktiga konkurrenskraft och hållbarhet inom planetens gränser.

Helt avgörande i detta sammanhang är att jordbrukarna har en skälig och tillräcklig

inkomst. De ska inte vara tvungna att systematiskt sälja sina produkter till priser som är lägre än produktionskostnaderna.

Jag kommer alltid att försvara att EU driver en inkomstpolitik för Europas jordbrukare och se till att EU-budgeten och vår **gemensamma jordbrukspolitik** är inriktade på, och uppnår, rätt balans mellan incitament, investeringar och regleringar.

Vi måste göra det möjligt för jordbrukarna att bruka sin jord utan att behöva brottas med alltför mycket byråkrati. Vi måste stödja familj jordbruk och **belöna jordbrukare som arbetar i samklang med naturen** och som därmed skyddar vår biologiska mångfald och våra naturliga ekosystem och bidrar till att fasa ut fossila bränslen från vår ekonomi så att vi kan uppnå nettonollutsläpp senast 2050.

Vi kommer att **stödja konkurrensförmågan i alla led av livsmedelsvärdekedjan** genom investeringar och innovationer på gårdarna, men även i kooperativ, i våra jordbruksbaserade livsmedelsföretag och i de många små och medelstora företag som finns inom denna sektor.

Eftersom jordbrukarna ofta är det mest sårbara ledet i denna kedja måste vi komma till rätta med befintliga obalanser, stärka deras ställning och ge dem ett starkare skydd mot illojala handelsmetoder.

Tillsammans ska vi visa att Europa kommer att slå vakt om sin **suveränitet på livsmedelsområdet** och skydda dem som föder oss alla.

Detta måste även gälla våra fiskare, som ser till att fisket fortsätter att vara livsnerven i våra kustsamhällen och ekonomier. De

levererar hälsosamma livsmedel på lokala, nationella och internationella marknader.

Jag kommer att utse en **kommissionär för fiske- och havsfrågor** som ska säkerställa att denna sektor förblir hållbar, konkurrenskraftig och motståndskraftig, men även slå vakt om lika spelregler för hela den europeiska fiskekedjan.

En **europeisk havspakt** kommer att fokusera på att stimulera den blå ekonomin och säkerställa en god förvaltning och hållbarhet när det gäller våra hav i alla deras dimensioner.

Vi måste även fortsätta att **skydda vår natur**. Våra skogar och skogsmarker, våra våt- och gräsmarker, är inte bara vårt hem och det landskap i vilket vi européer lever våra liv, utan spelar även en viktig roll för att reglera vårt klimat och säkra vår livsmedels- och vattenförsörjning.

Vi kommer att fokusera på incitament och på ett rättvist och effektivt genomförande, i synnerhet för att se till att vi fullgör våra internationella åtaganden om biologisk mångfald, bland annat de som fastställs i **Kunming-Montrealavtalet**.

Klimatanpassning, klimatberedskap och klimatsolidaritet

Konsekvenserna av klimatförändringen utgör ett av de största hoten mot vår säkerhet. Extremväder fortsätter att drabba allt större delar av Europa i form av översvämningar, bränder och torka. Det sker året om och i hela vår union.

Tack vare EU:s civilskyddsmekanism kan manskap, flygplan och helikoptrar från hela Europa hjälpa till att släcka skogsbränder och hantera den ödeläggelse som orsakas av översvämningar, stormar och torka.

Det är det yttersta exemplet på Europas praktiska nytta. Vi vet dock att det kommer att krävas fler och tätare insatser i takt med

att planeten värms upp och i takt med att skadorna på liv, mark och egendom inträffar allt oftare och blir mer omfattande och katastrofala.

Vi behöver bättre resurser och ha fler europeiska tillgångar till vårt förfogande. Vi behöver en strategi som omfattar hela samhället och som drar nytta av alla nödvändiga verktyg, även de militära.

Jag anser att vi måste arbeta för en **europeisk civilförsvarsmekanism** och titta på alla aspekter av kris- och katastrofhantering parallellt med uppbyggnaden av samhällsresiliens. En utgångspunkt för detta arbete kommer även att vara president Sauli Niinistös rapport.

Eftersom Europas klimat värms upp snabbare än det globala genomsnittet måste vi intensifiera arbetet med **klimatresiliens och klimatberedskap**.

Vi kommer att kartlägga risker och beredskapsbehov när det gäller infrastruktur, energi, vatten, livsmedel och mark i städer och på landsbygden, samt behovet av data och system för tidig varning.

Detta kommer att ingå i en **europeisk klimatanpassningsplan** för att hjälpa medlemsstaterna med framför allt beredskap och planering, men även säkerställa regelbundna vetenskapligt baserade riskbedömningar.

Detta måste gå hand i hand med arbetet för att **trygga Europas vattenförsörjning**. Vatten är en oumbärlig resurs för vår livsmedels- och energiförsörjning och vår ekonomi, men det är en tillgång som står under ökat tryck på grund av klimatförändringarna och den ökade efterfrågan.

Vi behöver en ny **europeisk strategi för vattenresiliens** för att förvalta vattenresurserna på rätt sätt, vidta åtgärder för att hantera vattenbrist, vässa vår vattenindustris konkurrensfördel när det gäller innovationer och införa ett kretslopp tänk. Som ett led i

detta kommer vi att gå i bräschen för arbetet för att minska och förhindra akut vattenstress världen över.

Skydda vår demokrati och upprätthålla våra värden

Europas framtid i en splittrad värld hänger på styrkan i vår demokrati och vårt försvar av de värden som ger oss de friheter och rättigheter som vi värnar om.

Skydda vår demokrati

Våra demokratiska system och institutioner är utsatta för angrepp. Vi har sett en ökning av antalet hot från inhemska och utländska aktörer – såväl fientligt inställda regeringar som icke-statliga aktörer. Deras metoder, där digitala verktyg och sociala medier ingår, har nu blivit skadligare, svårare för oss att spåra och lättare för dem att använda.

Detta avspeglar en djupgående förändring av informationsutrymmet, där redaktionella mediekällor allt mer ersätts av innehåll framställt av användare, vilket förmedlas av plattformar och hanteras av algoritmer. Detta ger oss större frihet men minskar samtidigt kostnaden för informationsmanipulering och gör det blir lättare för Ryssland och andra aktörer att intensifiera sin informationskrigföring.

Vi måste satsa mer på skyddet av vår demokrati.

Därför kommer jag att föreslå ett nytt **uropeiskt demokratiförsvar**. Som en del av detta kommer vi att arbeta för att motverka utländsk informationsmanipulering och utländska påverkansförsök på nätet, utifrån förebilder som Viginum i Frankrike och Myndigheten för psykologiskt försvar i Sverige.

Syftet är att öka situationsmedvetenheten genom att upptäcka, analysera och proaktivt motverka desinformation och informationsmanipulering.

Vi kommer att fokusera på **motståndskraften och beredskapen i samhället**, genom att främja digital kompetens och mediekompetens och vidta åtgärder för att förebygga mytbildning. Vi kommer att skapa ett **uropeiskt nätverk av faktagranskare** och göra det tillgängligt på alla språk.

Vi kommer också att fortsätta att **intensifiera arbetet med digital tillsyn** för att säkerställa att manipulerad eller vilseledande information upptäcks, flaggas och, när så är lämpligt, avlägsnas i enlighet med förordningen om digitala tjänster.

Slutligen kommer vi också att **ta itu med deepfakes, som blir allt mer realistiska** och har påverkat val i hela Europa. Vi kommer att se till att insynskraven i rättsakten om artificiell intelligens (AI) genomförs och förstärka vår strategi för AI-producerat innehåll.

I arbetet för att skydda vår demokrati kommer vi alltid att leva upp till vårt ständiga åtagande att **bevara och främja yttrandefriheten**.

Förstärka rättsstatsprincipen

Europas demokrati och ekonomi är beroende av rättsstatsprincipen. Det är tack vare den som vårt samhälle fungerar, våra rättigheter försvaras, korruption bestraffas och avtal efterlevs.

Rättsstatsprincipen kan aldrig bli ett avslutat kapitel. Den utmanas i hela Europa, på olika nivåer och i fråga om olika saker.

Under de senaste fem åren har vi gjort mycket. Vi är nu bättre rustade än någonsin att hantera rättsstatsfrågor objektivt – och likadant – i alla medlemsländer. Men vi har också sett oroande tendenser.

Förstärkningen av rättsstatsprincipen kommer att vara ett dagligt arbete och en daglig plikt för oss.

Vi kommer att fortsätta att förbättra övervakningen och rapporteringen och stärka principen om kontroller och motvikter, särskilt genom att följa upp genomförandet av rekommendationerna.

Rapporten om rättsstatsprincipen har visat att dialog kan bidra till framsteg. Vi måste nu konsolidera rapporten och se till att den omfattar alla former av brister i hela Europa.

Vi kommer att utöka rapporten så att den även täcker den inre marknaden och visar hur brister i tillämpningen av rättsstatsprincipen påverkar företag med gränsöverskridande verksamhet, särskilt små och medelstora sådana. Vi kommer också att inkludera andra anslutningsländer i rapporten om rättsstatsprincipen när de är redo för detta.

Vi kommer att investera i upprätthållandet av rättsstatsprincipen. Jag kommer att föreslå att EU-medel även ska anslås till nationella åtgärder, till exempel för att bekämpa korruption och skydda unionens ekonomiska intressen.

Att rättsstatsprincipen respekteras är en förutsättning för EU-medel.

I detta syfte kommer vi att stärka kopplingen mellan ekonomiskt stöd och rekommendationerna i rapporten om rättsstatsprincipen. Och vi kommer att säkerställa att det finns starka skyddsåtgärder för rättsstatsprincipen i den framtida långtidsbudgeten – däribland den **generella villkorlighetsordning** som tillämpas på alla EU-fonder

Vi kommer också att dra lärdom av NextGenerationEU som har visat hur budgeten kan kopplas till reformer som stärker rättsstatsprincipen.

Kontrollen av efterlevnaden genom överträdelseförfaranden och en förstärkt

tillämpning av **artikel 7-förfarandet** måste fortsätta att utföras på ett ändamålsenligt sätt, även i en framtida utvidgad union.

En av hörnstenarna för rättsstatsprincipen, och demokratin i vidare bemärkelse, är **mediefrihet**.

I en värld där medierna blir allt snabbare och desinformation allt vanligare måste vi göra allt vi kan för att stödja fria medier i hela unionen.

Vi kommer att genomföra den europeiska mediefrihetsförordningen och **öka vårt stöd till och vårt skydd av oberoende medier och journalister** genom att slå ner på påtryckningar och oetiskt beteende.

Medborgarna i hjärtat av vår demokrati

Genom konferensen om Europas framtid – och de lyckade europeiska medborgarpanelerna – har vi tagit stora steg för att främja samtalsdemokrati och utöka medborgarnas möjlighet till deltagande utöver de allmänna valen och partipolitiken.

Nu måste vi se till att **medborgardeltagande blir ett normalt inslag i beslutsfattandet i hela EU**.

Varje år kommer vi att välja ut de politikområden och förslag där rekommendationer från en **europeisk medborgarpanel** skulle skapa mest mervärde. Vi kommer att följa upp rekommendationerna, som de som vi fick från 2024 års panel om att **motverka hat i samhället**.

I samma anda kommer vi också att **intensifiera samarbetet med organisationer i det civila samhället** som har sakkunskap och en viktig roll att spela i arbetet med specifika samhällsfrågor och kampen för att upprätthålla mänskliga rättigheter.

Vi måste se till att organisationerna i det civila samhället skyddas bättre i sitt arbete.

Vi kommer också att samarbeta med lokala politiker i fråga om medborgarengagemang för att få en bättre förståelse för hur EU påverkar vardagslivet. Tillsammans med **Regionkommittén** arbetar vi redan med över 3 000 lokala fullmäktigeledamöter i ett nätverk som vi bör stärka under de kommande fem åren.

Europa i världen: Utnyttja vår styrka och våra partnerskap

När världen nu har blivit farligare än den har varit under flera generationer måste Europa agera mer beslutsamt för att tillvarata sina strategiska intressen.

Rysslands anfallskrig – som drivs på av Putins imperieambitioner och strävan efter att krossa Ukraina och dess europeiska framtid – är en del av en bredare, systematisk attack mot Europa, våra värden och den regelbaserade världsordningen.

Ukrainarna kämpar för vår frihet varje dag – och vi måste arbeta för deras med.

Detta kommer även i fortsättningen att vara vår främsta prioritering både inom EU och internationellt, där vi samlar stöd bland våra partner i fråga om kortsiktiga behov och långsiktiga återuppbyggnadsinsatser.

Vi kan inte se detta krig på europeisk mark som om det vore en isolerad företeelse. Det som sker nu är en sprickbildning i världen. De senaste årets händelser är en sorts avsiktsförklaring från en ny sammanslutning av auktoritära ledare – i Iran, Nordkorea, Ryssland och länder längre bort – som arbetar för att så split och skapa en alternativ internationell ordning grundad på omritade kartor, imperiedrömmar och inflytelsesfärer.

Kriget i Gaza och destabiliseringen av Mellanöstern i vidare bemärkelse leder till blodspillan och instabilitet i hela regionen. Antalet kupper ökar över hela världen och konflikterna trappas upp.

Vi har gått in i en tidsålder av geostrategisk rivalitet.

Kinas mer aggressiva inställning och orättvisa ekonomiska konkurrensvillkor, dess ”obegränsade” vänskap med Ryssland – och dynamiken i landets förbindelser med Europa – återspeglar en övergång från samarbete till

konkurrens. Vi har märkt att alla typer av politikområden, som energi, migration och klimat, används som vapen. Detta sliter hårt på vår regelbaserade världsordning och våra globala institutioner har blivit mindre ändamålsenliga.

Denna nya verklighet kommer att bestå oavsett valresultaten i hela världen under de kommande månaderna. Vi måste betrakta denna verklighet utan skyggglappar och utforma vår **nya utrikes- och säkerhetspolitik** utifrån den.

Detta börjar genom samarbete med likasinnade partner och vänner inom och utanför G7. I denna anda kommer vi att arbeta för att **stärka förbindelserna med Storbritannien** i frågor av gemensamt intresse, som energi, säkerhet, motståndskraft och direkta personkontakter.

Jag kommer att samarbeta nära med vice ordföranden/den höga representanten för att se till att vi har en samordnad strategi för våra yttre åtgärder.

Utvidgning som en geopolitisk nödvändighet

Firandet av 20-årsjubileet av EU:s största utvidgning har gett oss anledning att reflektera över vilken framgång som utvidgningen har visat sig vara för dessa länder och för unionen som helhet.

Historien manar än en gång till handling, och Europa har ett tydligt val att göra för sin framtid.

Jag anser att det är en moralisk, politisk och geostrategisk nödvändighet att ytterligare fullborda vår union – i linje med våra löften i fördragen.

I en värld av stormakter ger en större och starkare union oss större inflytande och geopolitisk tyngd på den globala arenan. Den bidrar till att minska vårt beroende och stärka vår motståndskraft och konkurrenskraft. Den gör oss säkrare och kan bidra till att säkra demokratins, stabilitetens och rättsstatsprincipens förankring i hela Europa.

Men detta är absolut inte enkelt.

Anslutningen till EU kommer alltid att grundas på meriter – och varje kandidatland kommer att bedömas utifrån sina egna framsteg när det gäller att uppfylla alla kriterier.

Vi kommer att öka stödet till kandidatländernas förberedelser, särskilt genom att använda investeringarna och reformerna inom ramen för tillväxtplanen för västra Balkan och Ukrainafaciliteten. Detta kommer att stödja deras integrering i delar av EU:s regelverk och den inre marknaden och vänja dem vid det sätt som EU-medel hanteras.

Rättsstatsprincipen och de grundläggande värdena kommer att fortsätta att vara hörnstenar i EU:s utvidgningspolitik, och de är grunden för vår reformerade och utvidgade framtida union.

Jag kommer att utse en särskild kommissionär med ansvar för utvidgning för att leda detta arbete.

2004 var det många som tvivlade på EU:s förmåga att integrera ett stort antal nya medlemsländer med vitt skilda styrkor, befolkningsstorlekar och ekonomiska strukturer. Men EU tog sig an denna utmaning genom att förbereda sig internt och påskynda integrationen.

Europa kommer återigen att ta sig an denna utmaning.

Ett mer strategiskt förhållningssätt till vårt grannskap

Detta mer fokuserade förhållningssätt till utvidgningen bör också åtföljas av ett mer fokuserat förhållningssätt till vårt grannskap i vidare bemärkelse, särskilt Medelhavsområdet.

Jag kommer att utse en **kommissionär med ansvar för Medelhavsområdet** som ska fokusera på investeringar och partnerskap, ekonomisk stabilitet, jobbskapande, energi, säkerhet, migration och andra områden av ömsesidigt intresse, med respekt för våra värden och principer. Denna kommissionär kommer att ha ett nära samarbete med den höga representanten/vice ordföranden.

Den **nya pakten för Medelhavsområdet** kommer att omforma dessa viktiga förbindelser och ge en tydlig politisk signal om partnerskap i en allt mer omtvistad och instabil värld.

Utöver detta **måste Europa också spela en aktiv roll i Mellanöstern** – i alla parter intresse och för att främja stabiliteten i regionen.

Vi måste fortsätta att delta i alla diplomatiska ansträngningar för att säkerställa en **rättvis och övergripande lösning på den pågående konflikten i Gaza**.

Vi måste göra allt vi kan för att stoppa den tragiska förlusten av människoliv. Därför måste vi arbeta för en omedelbar vapenvila i Gaza, ett frisläppande av hela gisslan och en betydande och varaktig ökning av flödet av humanitärt bistånd till Gaza.

Det krävs ett bestående eldupphör och vi måste också blicka framåt. På grundval av överenskomna reformer kommer vi att utarbeta ett flerårigt stödpaket för en verkningsfull palestinsk myndighet och hjälpa till att bana väg för en tvåstatslösning. Tvåstatslösningen är det bästa sättet att

garantera säkerheten för både israeler och palestinier.

Detta kommer att ingå i en bredare **övergripande EU-strategi för Mellanöstern** med sikte på dagen då kriget i Gaza är över. Denna strategi bör inriktas på att främja tvåstatslösningen och stärka våra partnerskap med viktiga regionala aktörer.

En ny ekonomisk utrikespolitik

I dagens värld går geopolitik och geoekonomi hand i hand. EU:s utrikespolitik och ekonomiska politik måste göra detsamma.

Europa ekonomiska öppenhet och starka ställning inom handel är avgörande för vårt välstånd, och genom dem får våra företag tillgång till nya marknader, konsumenterna ett bredare urval av hållbara varor och våra industrier nya investeringar.

Detta är oerhört viktigt i en värld som präglas av kampen för tekniska försprång, användningen av ekonomiska beroenden som vapen och den allt finare gränsen mellan ekonomi och säkerhet. Vi måste vara klarsynta i fråga om dessa risker.

Vi behöver en ny ekonomisk utrikespolitik anpassad till dagens verklighet.

Den kommer att vila på tre pelare: ekonomisk säkerhet, handel och investeringar i partnerskap.

I fråga om den första pelaren kommer kommissionen att prioritera främjandet av Europas **ekonomiska säkerhet och ekonomiska statskonst**.

Detta innebär att vi ska stärka vår konkurrenskraft på hemmaplan och investera i forskningskapacitet för strategisk teknik och teknik med dubbla användningsområden som är avgörande för vår ekonomi och säkerhet.

Samtidigt måste vi **agera mer beslutsamt när det gäller att skydda vår ekonomi** mot

allvarliga säkerhetsproblem och fall av teknikläckage. Denna fråga blir särskilt akut i våra förbindelser med länder som också är strategiska konkurrenter och systemrivaler.

Vårt agerande kommer att bygga på en klarsynt bedömning av riskerna och på principen om **”riskminskning i stället för frikoppling”**.

Vi kommer att slutföra översynen av ramen för granskning av utländska direktinvesteringar, bygga upp en väl samordnad strategi för exportkontroll och hantera riskerna med utgående investeringar. Vi kommer att utveckla standarder för ekonomisk säkerhet för viktiga leveranskedjor med våra G7-partner och andra likasinnade partner.

Den andra pelaren i vår ekonomiska utrikespolitik är handel.

Vi kommer att fortsätta att fördjupa våra fria och rättvisa handelsförbindelser med tillväxtcentrum och partner runt om i världen för att säkerställa ömsesidighet och lika villkor.

För att säkerställa tillgången till det vi behöver för att bygga upp diversifierade och motståndskraftiga leveranskedjor kommer vi också att utveckla en ny uppsättning partnerskap för ren handel och rena investeringar och fördjupa våra förbindelser vad gäller **kritiska mineraler och råvaror**.

Till stöd för detta måste vi upprätthålla och förbättra den regelbaserade handeln, bland annat genom en **reformerad och förstärkt Världshandelsorganisation (WTO)**.

Samtidigt kommer vi att höja ambitionsnivån när det gäller att genomdriva våra handelsavtal och använda alla våra **handelspolitiska skyddsinstrument** där och när så behövs.

Den tredje pelaren i vår ekonomiska utrikespolitik är partnerskap och gemensamma investeringar som gynnar våra och våra partners intressen genom Global

Gateway, vårt investeringsinitiativ för infrastrukturprojekt över hela världen.

Vi kommer att uppgradera Global Gateway genom att ge våra partner ett integrerat erbjudande där såväl infrastrukturinvesteringar som handel och makroekonomiskt stöd ingår i paketet.

Detta ska ske genom en Team Europe-strategi som mobiliserar medlemsländer, offentliga utvecklingsbanker och institutioner för utvecklingsfinansiering, Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, exportkreditinstitut och den privata sektorn.

På så sätt – genom att investera i en gemensam framtid och engagera oss på lång sikt – vill vi **skapa långsiktiga och ömsesidigt fördelaktiga partnerskap**.

Därför ska vi arbeta inom områden av gemensamt intresse med länderna och ekonomierna i regionen Indiska oceanen/Stilla havet, Afrika, Latinamerika och Karibien.

Regionen Indiska oceanen/Stilla havet har blivit avgörande för världens framtid. Med utgångspunkt i vår befintliga strategi kommer vi att fördjupa samarbetet med våra partner där. Vi kommer att föreslå en ny **strategisk EU-Indien-agenda** och stärka vårt samarbete med Asean.

På samma sätt kommer vi att samarbeta med Japan, Korea, Nya Zeeland och Australien med vilka vi står inför gemensamma utmaningar vad gäller cyber- och rymdområdet och försörjningen av kritiska mineraler och kritisk teknik. Detta inbegriper våra gemensamma insatser för att sätta in all vår kombinerade statskonst för att avskräcka Kina från att ensidigt ändra status quo med militära medel, särskilt i fråga om Taiwan.

Vi måste **intensifiera vårt ömsesidiga partnerskap med Afrika** inför nästa toppmöte mellan EU och Afrikanska unionen 2025. Genom Global Gateway kommer vi att

mobilisera investeringar i transportkorridorer, hamnar, produktion av förnybar energi och grön vätgas samt i värdekedjor för råvaror.

Vi kommer att samarbeta för att gemensamt ta itu med Afrikas problem, med allt från reformen av internationella institutioner till konsekvenserna av klimatförändringarna, den demografiska utvecklingen och migrationen på våra respektive kontinenter.

Vi kommer att fördjupa samarbetet mellan EU och **Latinamerika och Karibien** genom Global Gateway-investeringar och samarbete om våra gemensamma intressen, bland annat säkerhet och energi.

Anpassa multilateralismen till dagens värld

Europa kommer alltid att försvara den internationella regelbaserade ordningen där det är lagar och normer och inte makt och konflikter som styr. Detta är grunden för vår union och vår framtid.

Men vi måste också erkänna de legitima farhågor som våra partner runt om i världen har, partner som anser att det nuvarande systemet varken utformades av eller fungerar för dem.

Jag vill att **Europa ska spela en ledande roll i reformerna av det internationella systemet**.

Detta kommer att börja i samband med **FN:s kommande toppmöte om framtiden**, där vi ska arbeta för en rättvisare representation för alla regioner och ta itu med frågor som rör utveckling och skuldsättning.

Vi bör ta tillfället i akt för att anpassa vårt internationella system till dagens värld, särskilt när det gäller digitala frågor där starka skyddsåtgärder och en ny form av styrning behövs.

Vi måste också lyssna på och bli bättre på att agera på våra partners farhågor vad gäller

EU-lagstiftningens konsekvenser, särskilt de som är kopplade till den europeiska gröna given.

Vi behöver en mer systematisk strategi för att bedöma hur våra lagar påverkar länder utanför EU – och vi måste ge mer riktat stöd för att hjälpa dem att anpassa sig och dra nytta av dessa lagar.

Uppnå resultat tillsammans och förbereda vår union för framtiden

Under de senaste fem åren har Europa inlett ett ambitiöst moderniseringsprogram. Vi måste nu fokusera på genomförande, investeringar och reformer för att förbereda oss för framtiden. Detta berör alla prioriteringar som anges i dessa riktlinjer och kommer att kräva en samlad insats av alla institutioner och medlemsländer.

En ny budget som motsvarar våra ambitioner

EU:s budget förbättrar livskvaliteten och försörjningsmöjligheterna för invånare, jordbrukare, forskare, företag och regioner i och utanför unionen.

Under de senaste åren har vi återigen sett hur viktig den är – från pandemiåtgärder till hanteringen av energikrisen och stödet till Ukraina.

Vi har enats om Sure-programmet för att bidra till att rädda omkring 40 miljoner arbetstillfällen i hela EU, NextGenerationEU för att investera i vår framtida ekonomi, och REPowerEU för att bidra till att sänka energipriserna och trygga vår försörjning efter Putins utpressning.

Och när vi behövde finna nödvändig finansiering för brådskande prioriteringar kom vi överens om den första halvtidsöversynen av vår budget någonsin.

Allt detta visar att mycket kan göras med EU:s budget för att åstadkomma resultat där de behövs som bäst. Vi måste nu se till att använda denna ekonomiska kapacitet på bästa möjliga sätt under de kommande åren.

Men vi har också lärt oss mycket av denna erfarenhet – särskilt behovet av **enkelhet och flexibilitet, snabbhet och strategiskt fokus** i samband med våra utgifter.

Jämfört med våra konkurrenter står sig våra utgifter på EU-nivå väl under innevarande budgetperiod – även om vi inte räknar med medlemsländernas egna utgifter. Våra utgifter sprids dock över alltför många överlappande program, varav många finansierar samma saker men med olika krav, vilket gör det svårt att kombinera finansiering på ett effektivt sätt. Vi måste bli bättre på att inrikta våra EU-utgifter på våra gemensamma prioriteringar.

Vi behöver en ny strategi för en modern och förstärkt EU-budget.

Med detta i åtanke kommer jag under 2025 att föreslå en ny långtidsbudget som

är **mer fokuserad** och anpassad till våra prioriteringar och mål och flexibelt inriktas på de områden där EU-åtgärder behövs mest – jag vill att budgeten ska baseras på politik, inte på program,

fungerar **enklare** med färre program och en plan för varje land som kopplar samman viktiga reformer med investeringar och våra gemensamma prioriteringar som ekonomisk, social och territoriell sammanhållning,

är **mer verkningsfull**, särskilt med hjälp av en europeisk konkurrenskraftsfond och en bättre användning av vår budget för att mobilisera ytterligare nationell, privat och institutionell finansiering.

Respekten för rättsstatsprincipen är – och kommer att förbli – en förutsättning för EU-medel.

Vi kommer också att behöva **förnya vår finansiering av yttre åtgärder** för att göra den mer verkningsfull och målinriktad för våra partner och mer anpassad till våra strategiska intressen.

Denna ambition kräver **stärkta och moderniserade intäkter för EU:s budget**. Nya egna medel kommer att behövas för att säkerställa tillräcklig och hållbar finansiering för våra gemensamma prioriteringar.

En reformagenda för Europa

Även om det redan tidigare har varit nödvändigt att genomföra reformer kommer det att bli outhärligt i och med utvidgningen.

Jag anser att vi behöver en **ambitiös reformagenda** för att se till att den större unionen fungerar väl, att vi är rustade för att hantera våra geopolitiska utmaningar och att vi kan förbättra den demokratiska legitimiteten, särskilt genom medborgardeltagande. Detta innebär fortsatt uppföljning av slutsatserna från konferensen om Europas framtid.

Jag anser att vi behöver göra ändringar i fördraget där detta kan förbättra vår union.

Vi måste också använda utvidgningen som en katalysator för framsteg i fråga om vår handlingsförmåga, vår politik och våra utgiftsprogram.

Både EU och de framtida medlemsstaterna bör vara redo vid tidpunkten för anslutningen. Vi bör arbeta med dessa förberedelser parallellt. EU måste utvidgas i takt med att unionen fördjupas.

Under de första 100 dagarna kommer vi att lägga fram **översyner av politiken inför utvidgningen** med fokus på specifika ämnen såsom rättsstatsprincipen, den inre marknaden, livsmedelstrygghet, försvar och säkerhet, klimat och energi, migration samt social, ekonomisk och territoriell konvergens i vidare bemärkelse.

Vi kommer att lägga fram förslag för att **stärka Europas förmåga att agera** med avseende på nya format och beslutsprocesser, bland annat för en större union.

I samband med detta kommer vi att fokusera på vad som kan göras redan nu och på de områden där ett brett samförstånd håller på att växa fram.

Resultat med Europaparlamentet

Jag prioriterade 2019 att stärka partnerskapet mellan kommissionen och parlamentet.

Jag lovade att ge parlamentet en starkare roll när det gäller att ta initiativ till och utforma lagstiftning. Vi har levt upp till detta åtagande genom att reagera på parlamentets resolutioner enligt artikel 225 genom lagstiftningsförslag med full respekt för principerna om proportionalitet, subsidiaritet och bättre lagstiftning.

Jag fortsätter att stödja denna initiativrätt.

Vi kommer att **stärka vårt samarbete enligt artikel 225** genom att kommissionärerna deltar i strukturerade dialoger med parlamentsutskotten om dessa resolutioner.

Det finns många områden där vi kan förbättra samarbetet mellan våra institutioner.

Därför vill jag samarbeta med Europaparlamentet för att så fort som möjligt **se över vårt ramavtal**. Detta kommer att bidra till att stärka vårt gemensamma politiska ansvar och dialogen mellan oss och öka informationsflödet och transparensen.

Många av de kriser som vi har ställts inför under den senaste mandatperioden har krävt exceptionella åtgärder, särskilt genom tillämpning av artikel 122 i EUF-fördraget.

Jag noterar parlamentets uppfattning här och ska se till att verktyget endast används i undantagsfall. När det används ska jag se till att **kommissionen motiverar användningen av artikel 122** för parlamentet.

Slutligen vill jag **stärka dialogen mellan oss** och se till att kommissionärerna blir mer närvarande i de utskott som behandlar deras respektive ansvarsområden.

Kollegiet kommer att stå till Europaparlamentets förfogande för att svara på alla begäranden om att debattera i kammaren i det lämpligaste formatet.

[REDACTED]

